

Til nr. 2

Bestemmelsen opregner de aktiviteter, der kan gennemføres til opfyldelse af lovens formål. Opregningen er ikke udtømmende, men afspejler de aktiviteter og initiativer, som sædvanligvis anvendes i erhvervsfremmeøjemed. Den ændrede formulering understreger samtidig, at erhvervsfremmende udgiftskrævende aktiviteter alene kan gennemføres efter de bevilgende myndigheders godkendelse.

Hvad angår de enkelte aktiviteter skal anføres:

ad 1). Analyser og evalueringer er essentielle for forståelsen af erhvervspolitiske problemstillinger og dermed for tilpasningen af erhvervspolitikken, men er ofte ressourcekrævende at gennemføre. Det er derfor hensigtsmæssigt, at disse værktøjer udtrykkeligt hjemles i loven.

ad 2). Regeringens erhvervspolitik søger gennem udvikling af gode rammevilkår at påvirke erhvervsudviklingen med henblik på at styrke væksten, den internationale konkurrenceevne og globaliseringen. Den erhvervsmæssige udvikling forløber imidlertid ofte uensartet i forskellige sektorer og i forskellige dele af landet. For at opfange aktuelle behov for tilpasninger i regeringens erhvervspolitik, herunder for tilpasning af erhvervsstrukturen, er det hensigtsmæssigt med rådgivning herom fra alle involverede parter, både af privat og offentlig karakter. Det kan ligeledes være hensigtsmæssigt fortsat at anvende midlertidige initiativer til fremme af udviklingen i egne af landet, hvor dette er særligt påkrævet.

ad 3). De overordnede rammebetingelser for dansk erhvervsliv fastlægges i stigende omfang i internationale fora som Verdenshandelsorganisationen (WTO) og EU. Rådgivning fra erhvervslivets parter om danske interesser er afgørende for regeringsapparatets effektive deltagelse i udviklingen og implementeringen af nye internationale regler.

ad 4), 5) og 6). Virksomheders forudsætning for at kunne konkurrere i en liberaliseret og globaliseret økonomi er bl.a., at de besidder viden og kompetence, at der er et velfungerende offentligt/privat samspil, og at der er en stadig tilgang af nye innovative virksomheder. Det er derfor essentielt, at erhvervspolitikken indeholder rammevilkår, der fremmer etablering af nye virksomheder, organisationsudvikling, bedre udnyttelse af design-, ledelses- og markedsmæssige kompetencer samt nye samarbejdsformer, herunder offentligt/privat samspil og samarbejde mellem virksomheder.

Til udvikling af nye samarbejdsformer m.v. blev Institut for Serviceudvikling etableret i 1999. Institutet

blev oprettet med hjemmel i lov om teknologisk service. Bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 2 om formuleringen af lovens § 2, stk. 1, nr. 4) overfører denne hjemmel til lov om erhvervsfremme. Tilsvarende gælder Center for Ledelse, der blev etableret i 2000 som led i realiseringen af .dk21-området "viden og kompetence". Dansk Design Center (DDC), der fremmer innovativ adfærd i virksomheder, blev også etableret med hjemmel i lov om teknologisk service. Med bestemmelsen i forslagets § 2, nr. 2 om formuleringen af lovens § 2, stk. 1, nr. 6, overføres hjemlen til lov om erhvervsfremme.

ad 7). Med henblik på at fremme mulighederne for, at alle regioner i Danmark kan omstille sig til kravene i den globale videnskøkonomi og dermed sikre sig gode udviklingsbetingelser med udgangspunkt i egne særkender og styrker, foreslås, at der i takt med behovet i de enkelte regioner bl.a. skal kunne udvikles initiativer, der f.eks. går på tværs af politikområder, eller som er grænseoverskridende.

ad 8). En forudsætning for at kunne eksportere og etablere sig internationalt er, at danske virksomheder og deres produkter opfylder internationalt anerkendte standarder og normer, at dette kan bevises, og at beviserne anerkendes internationalt. Tilsvarende er det væsentligt for danske forbrugere, at importerede produkter er sikre og overholder gældende forskrifter. Dette forudsætter, at Danmark har et internationalt anerkendt system vedrørende metrologi og akkreditering, både for så vidt angår deltagelsen i det internationale samarbejde herom og til gennemførelse af de fornødne myndighedsopgaver her i landet samt til betjening af dansk erhvervslivs behov for på et stadig stigende antal områder at kunne få de godkendelser, der sikrer en uhindret adgang til de internationale markeder.

Til nr. 3

Den foreslåede formulering, der er taget fra erhvervsudviklingslovens § 3, stk. 1, viderefører og opdaterer den gældende hjemmel for økonomi- og erhvervsministeren til at iværksætte initiativer på erhvervsfremmeområdet, herunder efter forslag fra rådet, jf. nedenfor nr. 5, ad § 4. Samtidig angives i bestemmelsen, at opregningen af erhvervsfremmeaktiviteter i lovforslagets § 2, nummer 2, ikke er udtømmende, men en kategorisering af de erhvervsfremmeaktiviteter, der anvendes for tiden. Nye kan komme til, hvis der er behov derfor. Denne brede ministerbemyndigelse er dog fortsat undergivet lovgivers kontrol gennem den almindelige parlamentariske kontrol. Hertil kommer, jf. § 2, stk. 1, at initiativer kun kan